

[Knud Kristensen.]

riet — det har det ærede Medlem, som han paastod før, aldrig sagt til mig selv. Og derfor er min Paastand rigtig. Ogsaa jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister er sagesløs i denne Sag, men han har jo ført disse Samtaler, og det, jeg henviste til, var, at naar nu det ærede Medlem ogsaa ved saa god Besked om, hvordan den højtærede Udenrigsministers Stilling er, saa kunde der være en vis Tvivl om, om der ikke ogsaa fra den højtærede Udenrigsminister i den Anledning var fremsat visse Bemærkninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Det forekommer mig, at store Kredse i dette høje Ting maa være enige om, at denne Diskussion nu burde sluttes. Jeg kan ikke komme uden om, at det, der er sket her i de sidste 10 eller 20 Minutter, bekræfter, at der ikke synes at foreligge noget som helst, der beviser eller sandsynliggør, at der har været det Dobbeltspil, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har omtalt tidligere, og saa sent som i Dag. Der er da kun tilbage eet Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, som vi for vort Vedkommende har rejst gentagne Gange uden at have faaet noget klart Svar derpaa. Mener den højtærede Udenrigsminister, at han, naar han gik til Det udenrigspolitiske Nævn med en Mening, der var en anden end den, han mente var forsvarlig, har baaret sig rigtig ad over for Rigsdagen? Det er efter vor Opfattelse det kardinale Spørgsmaal, for det er Spørgsmaalet om en Ministers Ansvar over for Rigsdagen. Det vilde være det, vi havde Brug for at drøfte. Vi kan næppe faa mere ud af hele Talen om Dobbeltspil, om løsrevne Beskyldninger, om Antagelser og alt det, som har optaget den sidste Times Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i, at Diskussionen maa ebbe ud. Jeg vil dog gerne have understreget til sidst, at det nu er bevist, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kan finde Anledning til Beskyldning mod Udenrigsministeren paa en saa enkel og simpel Ting som den, at Udenrigsministeren har modtaget Besked fra en Partiformand og ladet denne Besked gaa videre til

sin Regering. Jeg tror nok, at jeg tør sige, at naar man kan gøre i Rigsdagens Øjne saa almindelige Ting til Illoyalitet, er der overhovedet ingen Grænse her.

Jeg kan endvidere slaa fast, at samtidig med, at det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen m. fl. taler om, at der praktisk talt ikke var Uenighed inden for Regeringen, knap nok om taktiske Spørgsmaal, har der været ført alvorlige Samtaler blandt Ministeriets Medlemmer om at udtræde af Regeringen. Saa tror jeg nok, at Billedet er helt klart.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Naar jeg har taget Ordet under denne Forhandling, er det af den bestemte Grund, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen heroppefra vilde antyde, at der har været et Sømmenspil — og jeg synes, det efterhaanden maa være gaaet op for det ærede Medlem, at man ved Sømmenspil forstaar noget andet end en Samtale — mellem Udenrigsministeren og Statsministeren og mig i Forholdet over for den daværende Statsminister. Jeg tog Ordet med det Formaal at sige, at dette er urigtigt og usandfærdigt. Men jeg skal ikke fortsætte en Debat af den Karakter, som det ærede Medlem har indledet her, hvorunder Samtaler, der har været ført mellem ledende Politikere i Partier, der stod i et Samarbejde, nu skal offentlig anvendes for at finde et Angrebspunkt over for de samme politiske Partier, som man nu finder det opportunt at angribe. Jeg skal ikke fortsætte denne Linie. Det tror jeg, skal være forbeholdt det ærede Medlem. Jeg har sagligt gjort Rede for mit Standpunkt i det Spørgsmaal, som her var berørt, og jeg har sagt, at Udenrigsministeren er sagesløs. Der var ikke Tale om et Møde, som var fastsat, for at vi skulde tale om det ærede Medlems Stilling, det var et Møde, vi deltog i, da den Situation forelaa, at Rigsdagen eventuelt skulde indkaldes, og da vi gik fra Mødet, bad jeg Udenrigsministeren om at meddele Ministeriet, hvordan min og mit Partis Stilling var, netop for at være loyal og vise Hensyn over for Ministeriet, fordi jeg troede, man var stærk nok til at standse den Politik, det ærede Medlem førte, og som fik det Resultat, som det ærede Medlem og hans Parti bag efter beklager og begræder, som de ikke opnaaede noget som helst positivt ved ud over at spille Magten af Hænderne paa sig selv. Det er det, jer har villet fremføre